

Záznam z prvního veřejného workshopu k návrhům závazků Akčního plánu České republiky Partnerství pro otevřené vládnutí na období let 2025 až 2026

konaného dne 14. května 2024 od 10:00
v budově Ministerstva spravedlnosti, Vyšehradská 16 v místnosti K108
a on-line prostřednictvím MS Teams

Seznam účastníků

Prezenčně

Mgr. Věnek Bonuš, Lobbio

Mgr. et Mgr. Jana Drábová, Ministerstvo vnitra – Sekce pro státní službu

Mgr. Hana Fungačová, Úřad vlády ČR

JUDr. Jiří Kapras, Ph.D., Ministerstvo spravedlnosti

Ing. Hana Kořínková, Ministerstvo financí

Mgr. Lukáš Kraus, Lobbio

Ing. František Kučera, Ministerstvo spravedlnosti

Mgr. et Mgr. Jakub Michálek, Ph.D., Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR

JUDr. PhDr. Jiří Pokorný, Ministerstvo financí

Mgr. Jakub Varvařovský, Glopolis

On-line

Mgr. Bc. Dalibor Fadrný, Ministerstvo spravedlnosti

Ing. Jan Chalupník, Ministerstvo kultury

David Polášek, MBA, DBA, Ministerstvo kultury

Mgr. Lenka Vonka Černá, Regionální dobrovolnické centrum pro Ústecký kraj

Průběh workshopu:

1. Úvodní informace

Jednání zahájil **František Kučera** přivítáním účastníků a uvedením [základních informací k mezinárodní iniciativě Partnerství pro otevřené vládnutí](#) (*Open Government Partnership*, dále též „OGP“) a informací o [dosavadním působení České republiky v OGP](#). Podkladová prezentace Františka Kučery je [přílohou č. 1](#) tohoto záznamu. Uvedl, že v rámci procesu vytváření nového akčního plánu OGP se Česká republika nachází ve fázi sběru návrhů na závazky a že výsledný akční plán bude pro Českou republiku plánem již v pořadí sedmým. Zdůraznil, že v rámci procesů OGP je role Ministerstva spravedlnosti nejen jako věcného gestora některých závazků, ale především se jedná o roli koordinační a procesní, kdy v rámci vytváření a implementace akčních plánů OGP zpracovává různé podklady a zprostředkovává komunikaci jednotlivých zapojených aktérů navzájem. Závěrem doplnil, že v České republice jsou akční plány OGP přijímány usnesením vlády, a jsou tak závazné pro ministerstva a ostatní ústřední správní úřady. Případným dalším zapojeným aktérům slouží usnesení vlády jako doporučující.

Vzhledem k hledaným závazkům **František Kučera** rekapituloval základní požadavky na jejich vztah k otevřenému vládnutí, resp. k jednotlivým hodnotám otevřeného vládnutí. Každý závazek se musí vztahovat k naplňování alespoň jedné z hodnot otevřeného vládnutí, kterými jsou:

- **transparentnost** – zveřejnění veškerých informací, kterými vláda disponuje (na rozdíl od pouhého informování o činnostech vlády); proaktivní nebo reaktivní zveřejňování informací; mechanismy na posílení práva na informace; otevřený přístup k vládním informacím;
- **odpovědnost** – existence pravidel, předpisů a mechanismů, které vyzývají vládní činitele k tomu, aby ospravedlňovali své činy, reagovali na kritiku nebo požadavky z nich vyplývající a přijali odpovědnost za případné neplnění svých závazků;
- **občanská angažovanost** – snaha mobilizovat občany, aby se zapojili do dialogu o vládních politikách nebo programech, poskytovali vstupy nebo zpětnou vazbu a jejich příspěvky vedly k lepšímu, inovativnějšímu a efektivnějšímu řízení státu;
- **technologie a inovace** – poskytnout občanům otevřený přístup k technologiím; úloha nových technologií v řízení inovací; důležitost zvyšování schopnosti občanů využívat technologie; technologie a inovace nemohou být samostatnou hodnotou – musí podporovat předchozí tři hodnoty.

V souvislosti s hodnotami otevřeného vládnutí a s občanskou angažovaností **František Kučera** zmínil tzv. [Spektrum participace veřejnosti](#), které přijala IAP2¹ a na kterém je cílem se pohybovat v rozmezí možností „zahrň“, „spolupracuj“, nebo nejlépe „zmocni“. Výjimečně pak pouze v režimu „konzultuj“, přičemž úroveň „informuj“ je z hlediska smysluplné participace již vnímána jako nedostatečná.

Dále **František Kučera** uvedl, že k tomu, aby bylo možné závazky do akčních plánů OGP zařadit a následně jejich plnění vyhodnocovat, musí splňovat následující kvalitativní kritéria (tzv. SMART kritéria):

- **specifické (Specific)** – jasně definují řešený problém, potřebné aktivity a očekávané výsledky;

¹ Mezinárodní asociace pro participaci veřejnosti, *angl. International Association for Public Participation*

- **měřitelné (Measurable)** – umožňují na jednotlivých krocích či milnících ověřovat jejich plnění, ověřitelný stav plnění musí být sledovatelný minimálně jednou ročně;
- **s jasně vymezenou odpovědností (Answerable)** – definují konkrétní osoby a instituce odpovědné za implementaci;
- **relevantní (Relevant)** – prosazují jednu nebo více z hodnot otevřeného vládnutí;
- **časově ohraničené (Time-bound)** – definují termín pro splnění jednotlivých kroků, pro ukončení implementace a pro vyhodnocení. Ideálně by nejkratší doba trvání závazku měla být alespoň jeden rok.

František Kučera doplnil, že doba naplňování akčního plánu České republiky v rámci OGP je dvouletá, začíná typicky v lednu prvního roku a končí v prosinci roku druhého. S odkazem na zveřejněný a rozesílaný [Doprovodný materiál k veřejným konzultacím k vytváření Akčního plánu České republiky Partnerství pro otevřené vládnutí na léta 2025 až 2026](#) zmínil značnou šíři tematických oblastí, ve kterých je možné závazky navrhopvat. Jako změnu oproti vytváření předchozího akčního plánu zmínil, že souběžně s konáním Summitu OGP v roce 2023 a s přijetím nové střednědobé [Strategie OGP na léta 2023-2028](#) byla ze strany OGP vyhlášena tzv. [Výzva k otevřenému vládnutí \(Open Gov Challenge\)](#). Řídící výbor OGP jejím prostřednictvím vyzývá členy OGP, jak na vládní, tak na nevládní úrovni, aby v období implementace výše uvedené strategie na národní úrovni přijali ambicióznější závazky a napomohli tak posílení demokracie a svých komunit. Navrhované závazky pro Akční plán České republiky Partnerství pro otevřené vládnutí na období let 2025 až 2026 (dále též „Sedmý Akční plán“) tak nejen mohou, ale měly by reagovat i na tuto výzvu. Možnost navázat návrh závazku na Výzvu k otevřenému vládnutí se propsala i do [vzorové karty návrhu závazku](#) pro Sedmý Akční plán. V neposlední řadě zmínil, že ze strany OGP byl vydán [Průvodce otevřeným vládnutím \(Open Gov Guide\)](#), který obsahuje doporučení, příklady a reference užitečné pro vytváření závazků účinně reagujících na zmíněnou Výzvu k otevřenému vládnutí.

Závěrem úvodního bloku zmínil [doporučení](#), která Nezávislý hodnotící mechanismus OGP (separátní analytická a hodnotící část OGP) České republiky pro účely vytváření Sedmého Akčního plánu poskytl, a zrekapituloval [závazky](#) v současnosti naplňovaného Akčního plánu České republiky Partnerství pro otevřené vládnutí na léta 2023 až 2024 (dále jen „Šestý Akční plán“).

2. Diskuse

František Kučera v úvodu návazně na otázky zahrnuté v průvodní prezentaci požádal, aby se účastníci workshopu stručně představili, přiblížili svá očekávání, případně rovnou začali odpovídat na jednu z položených otázek.

Lukáš Kraus uvedl, že v rámci Rekonstrukce státu zastupuje organizaci Lobbio. Doplnil, že se snaží na platformě Rekonstrukce státu dlouhodobě prosazovat opatření na podporu odpovědného a otevřeného vládnutí. Od jednání si slibuje možnost prodiskutovat prvotní verze námětů, nikoliv ještě hotových návrhů na závazky, a získat zpětnou vazbu k jejich vhodnosti a možným dalším úpravám.

Věnek Bonuš zastupující rovněž v rámci Rekonstrukce státu organizaci Lobbio se ztotožnil s cíli předřečníka.

Jiří Pokorný se za Ministerstvo financí účastní s ohledem na další fáze vytváření Sedmého akčního plánu, kdy bude nutné s navrhovateli závazků komunikovat a závazky i akční plán jako celek za resort připomínkovat. Zmínil i současnou gesci Ministerstva financí a Generálního finančního ředitelství nad závazkem k registru dotací.

Hana Kořínková působí v rámci Ministerstva financí na nově vzniklém odboru politiky udržitelnosti. Zajímavá je pro ni a její kolegy oblast životního prostředí. Důvodem její účasti je možnost získání dalších informací a inspirace pro případné závazky v této oblasti. V návaznosti na agendu financování udržitelnosti zmínila důležitost transparentnosti. Relevantní je uvažovat i nad možnostmi závazků v oblasti financování transformace energetiky a klimatu. O závazcích lze přemýšlet např. i v návaznosti na prováděcí ustanovení Pařížské dohody nebo při implementaci plánu a strategie v oblasti klimatu a životního prostředí. Vzhledem k aktuální a připravované legislativě na úrovni EU jsou velmi relevantní i oblasti dohledu (spíše doménou ČNB) a transparentnosti. V neposlední řadě se dotázala, jak rozsáhlé a ambiciózní závazky by měly být uvažovány.

František Kučera pro kontext doplnil, že na veřejném workshopu ještě není nutné představovat finální podrobné verze závazků, ale je naprosto vhodné a žádoucí diskutovat i o námětech a zvažovat jejich potenciál.

Jiří Kapras v rámci Ministerstva spravedlnosti řídí Odbor střetu zájmů a boje proti korupci, který má na starosti rovněž agendu OGP. Jeho rolí na workshopu je částečně i moderace diskuse a sběr podnětů pro další uvažování. K ambiciózním závazkům uvedl, že jejich tvorba neprobíhá pouze na pracovní úrovni. Výsledkem konzultací je koncepční dokument, který schvaluje vláda a který se částečně ve svém obsahu (i přes snahu se tomuto vyhýbat) někdy překrývá s ostatními koncepčními dokumenty vlády. Politické vedení tedy k návrhům ve výsledku vyjadřuje svou případnou podporu. Stejně tak je dlouhodobou praxí nenavrhopvat závazky, které nemají podporu svých gestorů.

František Kučera za sebe doplnil, že je za Českou republiku hlavní kontaktní osobou na pracovní úrovni a s podporou dalších kolegů a vedení ministerstva z převážné části zajišťuje a koordinuje veškeré procesy a činnosti spjaté s vytvářením akčního plánu OGP jako celku, ne nutně již jednotlivých závazků spadajících pod jiné gestory.

Jakub Michálek, poslanec a předseda poslaneckého klubu České pirátské strany v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, se již delší dobu aktivně účastní a tuto mezinárodní iniciativu podporuje. Při tvorbě Šestého Akčního plánu přispěl k zařazení ambicióznějších závazků a snaží se v rámci agendy OGP přinášet své praktické politické zkušenosti tak, aby výsledné závazky byly přínosné pro občanskou společnost, úředníky i politiky. Vzhledem k nadcházejícímu období implementace Sedmého Akčního plánu, tj. 2025-2026, zmínil, že rok 2025 již neposkytuje prostor pro schvalování zcela nových zákonů a rok 2026 bude první rok nové vlády a legislativní předpisy ještě k předložení nebudou připraveny. Doplnil, že vzhledem k mnoha dosud existujícím vládním strategiím zastává integrující přístup a je pro plánování takových závazků a opatření, které lze realisticky zvládnout a které společně s již existujícími opatřeními dávají dohromady jeden funkční celek. Poukázal na zajímavá témata Výzvy k otevřenému vládnutí a vyjádřil přání, aby česká republika vzhledem v oblasti transparentnosti zůstala v kontaktu se současnými světovými trendy.

Jana Drábová ze Sekce pro státní službu Ministerstva vnitra v zastoupení nejvyššího státního tajemníka, který je členem Pracovní komise předsedy Rady vlády pro koordinaci boje s korupcí k otevřenému vládnutí a transparentnosti státní správy (dále jen „Pracovní komise“), se jednání zúčastnila s cílem identifikovat, které z možných navrhovaných závazků mohou mít vazbu na zákon o státní službě.

Jakub Varvařovský se zúčastnil za Glopolis a za síť NeoN, kterou tvoří více než 20 sítí zastřešujících celkem přes 600 neziskových organizací. Cílem aktivit v rámci OGP by měla být kultivace smysluplných a funkčních partnerství mezi státní správou a nestátními neziskovými organizacemi v rozhodovacích procesech. V současnosti pak lze najít řadu pozitivních příkladů, ale i příkladů, kdy participace tak dobře nefunguje (např. nedávno vytvořená [Metodika participace nestátních neziskových organizací v poradních a pracovních orgánech a při tvorbě dokumentů státní správy](#) existuje, ale nezdá se z jeho pohledu vždy a zcela využívána).

Hana Fungačová se zúčastnila za Úřad vlády ČR, konkrétně za sekretariát Rady vlády pro nestátní neziskové organizace. Uvedla, že Jakubem Varvařovským zmíněná metodika je v současné době na malém vzorku šesti resortů pilotně implementována. V září bude pilotní implementace vyhodnocena. Návazně dojde k rozhodnutí, kam pokračovat dále.

Dalibor Fadrný, vedoucí Oddělení boje proti korupci spadajícího pod Odbor střetu zájmů a boje proti korupci, navázal na Jiřího Kaprase, pozdravil účastníky a poděkoval jim za jejich dosavadní i budoucí příspěvky do diskuse.

Lenka Vonka Černá z Regionálního dobrovolnického centra pro Ústecký kraj, která je současně členkou Rady vlády pro nestátní neziskové organizace, poukázala na to, jak je obtížné se z regionů, zvláště těch zatížených mnoha strukturálními problémy, zapojit do rozhodovacích procesů na centrální úrovni. V Ústeckém kraji je jedním z témat vhodných k participaci jednání o vysokorychlostním železničním koridoru. Obecně pak vzhledem k participaci vnímá, že je úlohou obdobných iniciativ a institucí tvořit mosty právě směrem k periferii a podporovat možnosti participace lokálních aktérů.

František Kučera v reakci na úvodní příspěvky přiblížil další fáze procesu spoluvytváření, kdy Ministerstvo spravedlnosti plní roli prostředníka při vyjednávání mezi navrhovateli a gestory závazků. Zdůraznil roli Pracovní komise při posuzování smysluplnosti a relevantnosti navrhovaných témat a závazků vzhledem k otevřenému vládnutí. V neposlední řadě uvedl, že je zavedenou dobrou praxí, že se gestor navrhovaného závazku ujímá dobrovolně a přes jeho odpor mu závazek ukládán ve většině případů nebývá. Pokud je gestor aktivní a spolupracující, dává to závazku podstatně lepší šanci na dosažení smysluplných výsledků. Ambice závazků tak musí i s přihlédnutím, že na agendu OGP nejsou vyčleněny žádné dodatečné rozpočtové prostředky, vycházet z toho, co jsou všichni aktéři ve prospěch závazku schopni a ochotni poskytnout a obětovat. Návazně na příspěvek Jakuba Michálka zmínil, že v budoucím období vzhledem k legislativě přicházejí v úvahu spíše přípravné a analytické kroky a procesy.

Věnek Bonuš zmínil, že i vzhledem k připravenosti a současnému vstřícnému přístupu Ministerstva pro místní rozvoj jako gestora přichází v úvahu závazky k problematice veřejných zakázek. Vzhledem k veřejným zakázkám malého rozsahu zmínil tři možné oblasti. První je přijetí legislativy zakotvující principy ex-post hodnocení zakázek nad 500 000 Kč, které by mělo být plánováno ze strany Ministerstva pro místní rozvoj. Druhou oblastí je vydání doporučující metodiky pro veřejné zakázky malého rozsahu, resp. aktualizace metodiky již existující, a to rovněž v návaznosti na Národní strategii veřejného zadávání. Třetí oblastí je implementace zmíněné metodiky do metodických pokynů řídicích orgánů fondů EU. V této oblasti nejsou pravidla pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu dosud sjednocena.

Věnek Bonuš dále mezi návrhy zmínil reformu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, což je sice legislativní aktivita, která by nicméně, pokud o ní bude rozhodnuto, mohla být uskutečněna ještě v roce 2025. Reforma by měla směřovat k větší transparentnosti a odpovědnosti za přijímaná rozhodnutí i vzhledem k tomu, že v prvním a následně druhé stupni

rozhodování je nyní za rozhodnutí fakticky zodpovědná jedna osoba. Mělo by být zavedeno kolektivní rozhodování v senátech. Rozhodování by pak mohlo být předmětem zkoumání a oponentury odborníků z řad občanské společnosti.

Jakub Michálek i vzhledem k prezentované Výzvě k otevřenému vládnutí zmínil téma transparentnosti financování politických kampaní. Ke zvážení by bylo, zda nějakým způsobem začlenit závazek k zákonu o správě dat, který prochází mezirezortním připomínkovým řízením a který navazuje na zákon o svobodném přístupu k informacím. Mohlo by se jednat o pilotní ověření s cílem zaměřit se na důležité oblasti, např. v oblasti dat o energetice a o spotřebě energií. Další oblastí ke zvážení je vytvoření přehledu (dashboardu) pro klima s aktuálními informacemi o stavu klimatu prezentovanými v občansky srozumitelné podobě. Vzhledem k technologiím by bylo možné uvažovat o pilotním nasazení AI do některé z agend s využitím postupů dobré praxe a s důrazem na transparentnost rozhodovacích algoritmů. V rámci financování veřejného sektoru by bylo možné zvážit návrhy na využití již v současnosti prováděného „*spending review*“. Další oblastí ke zvážení by mohla být modernizace přístupu k právním službám, tj. digitalizace a automatizace souvisejících procesů s cílem, aby lidé měli přístup ke včasnému a pružně poskytovanému právnímu poradenství. V neposlední řadě by bylo možné zvážit využití občanských shromáždění, samozřejmě ne vždy a ve všech tématech, ale např. pilotně na jednom významném politicky složitém problému, analogicky jako u příkladu Francie vzhledem k problematice klimatu. Prioritou by rovněž v posledním roce současného volebního období mělo být dokončení závazků a aktivit, které již byly započaty.

Hana Fungačová návazně k občanským shromážděním zmínila, že je nyní zástupci Úřadu vlády ČR diskutují i v rámci Rady Evropy a že se nyní pokoušejí identifikovat vhodné téma. Zde jde o možnou synergii se závazkem OGP.

Jakub Varvařovský se dotázal, jaké vlastnosti/kvality by měl závazek mít, aby se zvýšila šance jeho začlenění do akčního plánu a schválení vládou.

František Kučera odpověděl, že nápomocná je např. [vzorová karta návrhu závazku](#), která umožňuje navrhovateli nezapomenout na žádné jeho podstatné náležitosti. Důležité je, aby byl návrh závazku srozumitelný a uchopitelný pro potenciálního gestora tak, aby byl schopen se k němu přihlásit.

Jiří Kapras doplnil, že většinou nestačí popsat pouze obecné cíle, ale je potřeba popsat detailněji jednotlivé legislativní nebo nelegislativní kroky, které bude následně gestor naplňovat. Dobré je mít představu i o vhodném gestorovi, s nímž Ministerstvo spravedlnosti následně může potřebnou komunikaci zprostředkovat.

Jakub Varvařovský zmínil, že by mohlo být přínosné se věnovat analýzám toho, jak státní sektor vnímá nestátní neziskové organizace, jak vnímá spolupráci apod. Mohlo by jít např. o průzkum mezi úředníky zaměřený jak k vnímání a zkušenostem, tak k potřebám. Navazovat by mohla osvětová/vzdělávací kampaň zaměřená jednak na občany k možnostem participace, jednak na úředníky na různých úrovních. Třetí související komponenta by mohla směřovat k posilování principu partnerství. Jednu z variant předávání zkušeností představují diskusní skupiny, klidně i bez rigidně stanovených témat, které by pomáhaly budovat vzájemné porozumění a pochopení náhledu druhé skupiny na určité procesy apod.

Jiří Kapras z prezentovaného spektra nástrojů podpořil myšlenku dotazníkových šetření se sběrem nejen kvantitativních dat, ale i více do hloubky jdoucích kvalitativních vstupů

a rozhovorů. Vzhledem ke gesci nad státní politikou vůči nestátním neziskovým organizacím se následně s prosbou o komentář obrátil k zástupkyni za Úřad vlády ČR.

Hana Fungačová uvedla, že přibližně před dvěma lety si nechal Úřad vlády ČR od dvou výzkumníků zpracovat analýzu mezi více než 200 odbory zabývajícími se veřejnou správou s cílem zjistit, jak funguje jejich spolupráce s nestátním neziskovým sektorem. Výsledným zjištěním bylo, že veřejná správa je otevřena spolupráci, ale často nemá potřebné dovednosti a také má často problém identifikovat své partnery. Stejně tak zástupci neziskového sektoru často nemají představu o tom, jaká jsou omezení veřejné správy. Návazně v reakci na Jakuba Varvařovského zmínila, že jsou v plánu školení, aby veřejná správa získala představu o tom, co jsou nestátní neziskové organizace v pravém slova smyslu, nikoliv například neziskové organizace sdružující samosprávy nebo podnikatele. Nějaká forma závazku by tak, např. ve spolupráci s Glopolisem, byla představitelná.

Jiří Kapras vzhledem k některým oblastem, které jsou široké a ve kterých je oproti oblasti boje proti korupci velké množství nestátních neziskových organizací (např. v gesci MPSV), zmínil, že pro ministerstva a ústřední správní úřady bývá často velmi obtížné identifikovat relevantní protějšek pro komunikaci. Doporučoval by, aby tam, kde je to možné, se nestátní neziskové organizace sdružovaly do střešových organizací. Docházelo by tak již zpočátku k agregaci a zároveň jasnějšímu definování zájmů většího počtu obdobně orientovaných nestátních neziskových organizací. Z hlediska gestorů agend, resp. konkrétních úředníků, je často obtížné vyvažovat a prioritizovat protichůdné zájmy mnoha aktérů a zohledňovat je v rámci rozhodovacího procesu. Pokud jsou nestátní neziskové organizace sdruženy, představují také mnohem lépe identifikovatelné partnery.

Hana Fungačová částečně souhlasila, nicméně uvedla, že i sdružování má určitý limit a existence střešových „super“ organizací, které by sdružovaly mnoho dalších střešových organizací, by rovněž byla obtížně představitelná. Na základě poznatků z metodické práce Úřadu vlády ČR, uvedla, že někteří gestoři i přes dobré příklady z praxe stále preferují nestátní neziskové organizace nezapojovat na začátku, ale až ke konci rozhodovacího procesu. Namísto toho, aby si tedy mírně ztížili a prodloužili průběh procesu na začátku s následným usnadněním na konci, si proces sice usnadní na začátku, ale pak na jeho konci jsou stejně náměty a připomínky, které se objeví, nuceni řešit. Stejně tak by resorty měly aktivně mapovat prostředí nestátních neziskových organizací k agendám ve své gesci a aktivně vytipovávat relevantní partnery pro participaci.

Hana Fungačová dále představila záměry pro návrhy závazků. První z návrhů navazuje na Metodiku participace nestátních neziskových organizací v poradních a pracovních orgánech a při tvorbě dokumentů státní správy a na související závazky. Cílem je, aby resorty na svých webových stránkách srozumitelněji a na jednom místě uváděly, kde a jak se může občanská společnost zapojit. Aby na jednom místě uváděly své aktivity, vytvářené strategické dokumenty, informace o poradních orgánech, pracovních skupinách apod. a zároveň uváděly konkrétní kontaktní osoby. Druhý návrh směřuje k tomu, aby v připravovaném informačním systému eLegislativa nějakým způsobem fungovala část pro veřejnost. Zapojení veřejnosti může mít více podob od informování o legislativních záměrech, až po komplexnější podobu typu [Slov-Lex](#). Třetí návrh směřuje opět návazně na stávající závazek k tomu, aby Registr dotací (IS ReD) nebo nějaký systém, který jej nahradí, byl využitelný pro tvorbu „*evidence-based*“ politik a umožňoval i pro účely dotační politiky vůči nestátním neziskovým organizacím využívat kvalitní a relevantní data. Zmínila, že u dotací z EU je situace trochu odlišná a existuje alespoň soubor objemný Excel, se kterým lze smysluplně pracovat. U státních dotací toto dosud není k dispozici.

Jiří Kapras vzhledem k prvnímu z námětů zmínil, že závazek ke zlepšení informačního prostředí, i přes pravděpodobnou gesci více ministerstev/ústředních správních úřadů, spory nevyvolá. U fázi předcházejících předložení návrhu zákona do mezirezortního připomínkového řízení bude nicméně situace těžší a debata spornější. Pouze menšina legislativních návrhů prochází před svým předložením formálně ohraničenou fází projednávání věcného záměru nebo obecnějších tezí v jakékoliv podobě, pokud odhlédneme od případů, kdy se tak do určité míry děje prostřednictvím dlouhodobých strategických materiálů. Z hlediska návrhu závazku by bylo nutné dobře definovat jeho cíle, metody, jak jich dosáhnout, a identifikovat, do jaké míry by to předkladatelům přinášelo v rámci legislativního procesu nové povinnosti.

Jiří Pokorný reagoval na třetí návrh formulovaný Hanou Fungačovou a uvedl, že současný IS ReD bude fungovat ve správě Generálního finančního ředitelství pouze do konce roku 2024. Následně přejde problematika přímo pod Ministerstvo financí a informace budou součástí IS Monitor v rámci Státní pokladny.

Věnek Bonuš přestože nedisponuje k této problematice tolika dostupnými analýzami, vnímá centrální evidenci dotací jako dobrý nástroj. Prostřednictvím dobře katalogizovaných dat by se i žadatelské subjekty mohly lépe orientovat, o jaké dotace mohou žádat. V rámci utváření a přeměn tohoto registru by bylo nepochybně vhodné zvážit možné metody participace občanské společnosti a zohlednit následné požadavky na funkcionalitu.

Jiří Kapras doplnil, že jako vhodnou platformu pro tento typ diskuse je možné považovat Pracovní komisi, kam lze i nadále zvat gestory této agendy.

František Kučera zmínil, že na předcházejících jednáních Pracovní komise již zazněla prosba vůči Ministerstvu financí, aby informovalo o možnosti participace při přechodu, tvorbě nového registru. V úvahu by přicházel i návazný analytický závazek zkoumající možné cesty rozvoje informačního systému a způsoby využití v něm obsažených dat.

Jiří Kapras na dotaz **Hany Kořínkové** odpověděl, že závazek může navrhovat jak občan nebo zástupce nestátní neziskové organizace, tak ministerstvo nebo jiný ústřední správní úřad, včetně toho, které mohou být zároveň gestory navrhovaného závazku.

Hana Kořínková zmínila, že na Ministerstvu financí se rovněž připravuje souhrnný seznam (soubor Excel), který bude sloužit pro informování veřejnosti o tom, kdo je gestorem nebo kontaktní osobou v oblasti taxonomie EU.

Lukáš Kraus zmínil další náměty na závazky, které navazují na některé ze závazků předchozích. První míří do oblasti zveřejňování soudních rozhodnutí, kdy Rekonstrukce státu dlouhodobě prosazuje robustní zveřejňování soudních rozhodnutí. V tomto smyslu by rádi viděli v trestní oblasti zveřejňování více informací než pouze o trestných činech úplatkářství. Mohl by například vzniknout harmonogram, který by stanovil, kdy budou zveřejňovány rozsudky z dalších oblastí. Další námět navazuje na současný závazek a na vzniklou analýzu Evidence skutečných majitelů. Logickým dalším krokem by tedy byl závazek k rozvoji informačního systému Evidence skutečných majitelů, který by byl na základě výstupů z provedené analýzy dále konkretizován.

Jiří Kapras zmínil, že i návazně na judikaturu Soudního dvora EU a na připravovanou legislativu EU v oblasti předcházení legalizace prostředků pocházejících z trestné činnosti je spíše pravděpodobné, že v nejbližším období namísto *ad hoc* dílčích úprav příslušné legislativy budou probíhat analytické a přípravné práce novelizace komplexnější.

Věnek Bonuš přednesl další návrh na závazek vztahující se k problematice nominačního zákona, ke kterému Rekonstrukce státu připravila implementační analýzu poukazující na některé nedostatky, např. v oblasti zveřejňování informací. Předmětem závazku by mohla být komplexní implementační analýza ze strany gestora zákona (Úřadu vlády ČR) s předpokladem využití pro možné legislativní změny.

Lukáš Kraus dále jako jedno ze zajímavých témat pro závazek zmínil problematiku tzv. „otáčivých dveří“ (*revolving doors*). Tato problematika dosud není v českém právním řádu komplexně regulována a stálo by za to se zamyslet, zda se i v návaznosti na návrh zákona o lobbování na ni zaměřit. Mohla by být vypracována analýza, vzniknout metodika apod.

Jiří Kapras zmínil, že problematiku otáčivých dveří vnímá spíše jako samostatný problém, kdy problematika zpětného lobbování tvoří pouze jeho malou část. Konstatoval, že česká právní úprava není dostatečná, ale že zároveň nejsou k dispozici žádná data, na jejichž základě by mohla nová regulace vznikat. V první fázi by se tedy jednalo spíše o sociologické šetření nebo obdobný empirický výzkum o podobě přechodů mezi veřejným a soukromým sektorem v ČR (o periodicitě, časovém odstupu, důsledcích přechodů apod.), který by musel být uskutečněn ve spolupráci s vědeckými institucemi a na základě vhodné metodiky. Takový závazek by mohlo zvažovat Ministerstvo spravedlnosti v rámci gesce nad agendou střetu zájmů.

Věnek Bonuš se závěrem zeptal na vhodnost případných dalších závazků k problematice ochrany oznamovatelů.

Jiří Kapras uvedl, že vzhledem k implementaci zákona lze o nějaké formě závazků uvažovat, ale že je nutné z hlediska dostupných zdrojů a kapacit brát v úvahu i ty aktivity, které Ministerstvo spravedlnosti jak v metodické a osvětové, tak v kontrolní oblasti provádí a provádět bude bez ohledu na existenci závazku.

František Kučera zopakoval výzvu, aby navrhovatelé své závazky, pokud je to možné, v podrobnější podobě ještě do konce konzultačního období zaslali písemně.

Jiří Kapras následně poděkoval všem přítomným a workshop ukončil.

Zapsal: Ing. František Kučera